Gyergyóremetei

Képes Vagyok

2021. március ~ XIV. évfolyam, III szám, 12 oldal | Havonta megjelenő községi lap | www.gyergyoremete.ro

Előkép

Az 1848– as magyar forradalomra és szabadságharcra emlékezve » 1.o
Közérdekű felhívások, tájékoztatások » 2.o
Szent Háromnap » 3.o
Tavaszi munkálatok a mezőgazdaságban » 4.o
A hegyek varázsa » 4.o
1848. március 15-re emlékeztünk » 5.o
A Remetei Lovasklubnál nem csak a múltat elemzik, hanem a jövőt is építik. » 6.o
Gyergyóremetei „márciusi ifjak” » 7.o
„... a gyermek személyiségének minél mélyebb és sokoldalúbb megismerése...” » 8.o
In memoriam Szász Mária » 9.o
Sikertelen idényzáró »10.o
Apa és Fia kiállításmegnyitó »11.o
Könyvajánló »11.o
Anyakönyv » 12.o
Tudja-e, hogy? » 12.o
Anekdota » 12.o
Dsida Jenő: Husvétvárás » 12.o

« élő múlt

« Egyszerre tiszteljük a múlt hőseit a jelen hétköznapjaiban

Az 1848-as magyar forradalomra és szabadságharcra emlékezve

Kedves Gyergyóremetiek!
Kedves Mindannyian!

Zászló vonatkozásában zaklatottan indult az idei évünk. Közterületről levettünk három zászlót, magán területre kitettünk … nem is tudjuk pontosan menynyit. Kapcsoljuk össze gondolatban a mai ünneppel ezeket a történéseket, gondoljunk magunkra, tekintsünk a jövőbe!

Vajon mit gondolnánk, ha azt látnánk valahol, hogy egy zászlót éppen azok szabdalnak darabokra, akik készek voltak meghalni érte? Először őrültségnek vélnénk, és meg sem fordulna fejünkben, hogy éppen ellenkezőleg, ez egyszerre a legésszerűbb és legmagasztosabb dolog, amit az adott helyzetben cselekedhetnek. Abból a célból teszik, hogy a zászlót megmentsék, megőrizzék, - hogy tovább szolgálják. Ebből is látszik, hogy az ember különleges lény, olykor nehéz elsőre eldönteni, hogy amit tesz, őrültség-e, vagy éppen a legjózanabb megoldás.

Lehet, más népeknél is előfordult, mindenesetre feljegyezték, hogy a Magyar történelem szolgáltatott példát effajta zászlódarabolásra. Az 1848-49-es szabadságharc leverésekor – mint fegyverletételkor általában – a zászlókat át kellett adni a győzteseknek. A magyar katonák igyekeztek megmenteni a lobogót, amely alatt szolgáltak. Volt, aki elásta, volt, aki ruhája alatt derekára csavarva rejtette el, de tény, hogy a magyar honvédség több alakulatánál a zászlót szétvágták, darabjait rang, az alakulatnál betöltött beosztás vagy érdem szerint szétosztották és kicsempészték. A zászló közepe, melynek egyik oldalán címer, másikon a Madonna -kép volt, az alakulat vezetőjéhez vagy az értelmi szerzőhöz került.

Ezek után a zászlót szétvágták és szétosztották a többiek között. így őrizték meg és így tartották életben a reményt, hogy egyszer majd újra összeilleszthetik és újra felvonulhatnak alatta a magyar szabadságért. Mindenki úgy gondolta, hogy a zászló olyasmit jelent, ami része az ő életének.

(Folytatás a 2. oldalon)

(folytatás az 1. oldalról)

Mindenki magánál akarta őrizni, hogy nála vagy gyermekeinél legyen, ha eljön az idő. A budapesti Hadtörténeti múzeumban ma is látható a 49. honvád zászlóalj zászlójának középső része. A komáromi fegyverletételt követően, Grisza Ágoston százados, az alakulat parancsnoka vitte magával. A fegyverletétel után mindenki választhatott: itthon marad vagy külföldre emigrál. A százados az utóbbit választotta, az Egyesült Államokba telepedett le, naplójából tudjuk: a legféltettebb ereklyéje a zászló közepe volt, amit bekeretezve őrzött szobája falán addig, amíg harminc év elteltével, 1878 körül hazatérhetett Magyarországra. Ekkor visszahozta az ereklyét, mely egész életében a hazát, a szabadságot, a szabadságharc ügyét, s talán az élet értelmét jelentette számára. Éppen úgy miként sok-sok névtelen szabadságharcos, honvéd számára, akik otthon őrizték a zászlók ráeső részét életük végéig.

A szabadságharcos honvédek történetéből megérthetjük mi is a zászló jelentősége egy nemzet életébe. *A zászló egy nemzet közös akaratát jelzi.* S a nemzeti akarat a nemzet valamely tagjának akaratából adódik össze. Közös céljainkat és közös értékeinket testesíti meg, azt fejezi ki, hogy az ország megvédi értékeinket és lehetőséget ad céljaink megvalósítására. A történetet magunkra vonatkoztatva: mindenkinek van egy darabka zászlója, mindenki birtokol egy darabot az országból, mi magunk Gyergyóremetéből. Gyergyóremete nagy céljai, mindannyiunk kis céljaiból állnak össze.

A zászló értékrend, identitás és minőség egyszerre. Elkötelezett, becsületes munkát feltételez. Tiszta önazonosságot hordoz, amiből nem a mások lenézése, a felsőbbrendű gőg sugárzik, hanem az öntudat. Az, hogy akarok szépen, helyesen magyarul beszélni, írni. Az, hogy képes vagyok törekedni a tudásra, a jobbra, a kiválóra. Az, hogy tovább adom a gyermekeimnek ezt… tudja ő is, mit jelent, ha manele zenét hallgat, miközben lengeti a székely lobogót.

Minden népnek, minden közösségnek szüksége van ilyen zászlóra. Kell egy zászló, amely hordozza azokat az erkölcsi értékeket, amelyek utat mutatnak, amelyekre mindenki fölnézhet. Kell egy zászló, amely ébren tartja az összetartozás, az egymásrautaltság érzését és emlékeztet: az egyes ember úgy érheti el saját célját, ha ő is megteszi a magáét, azért, hogy a közösség nagy céljai teljesüljenek. Csak olyan zászló alatt lehetünk sikeresek, amely kifejezi mindenki akaratát és célját. Köszönöm, hogy meghallgattak! Köszönöm ugyanakkor mindenkinek, aki itt jelen van és bármit is hozzátesz ennek a mai napnak, ennek az ünnepnek a fényéhez!

**A Hősök emlékművénél, Március 15-én elmondott beszéd szerkesztett változata.*

« LACZKÓ-ALBERT ELEMÉR

Felhívás

A 448/2006 számú törvény 24^9-10 bekezdése alapján, az előrehaladott- és súlyosan sérült személyek / hozzátartozóik üzemanyagtámogatást igényelhetek.

A támogatás értéke évente:

* 750 lej az előrehaladott (Accentuat / II. fokozat) sérült személyeknek;
* 1500 lej a súlyosan (Grav / I. fokozat) sérült személyeknek.

Szükséges iratok:

* Személyazonossági igazolvány fénymásolata;
* Sérültségi Bizonylat (Certificat de încadrare în grad de handicap grav/ accentuat) fénymásolata;
* Üzemanyag vásárlásáról szóló nyugta (Bon fiscal), amelynek a hátán bélyegző van és nem régebbi 60 napnál.

Bővebb felvilágosítást a Polgármesteri Hivatal Szociális irodájában kérhetnek ügyfélfogadási időben.

Szent Háromnap

A húsvéti Szent Háromnapon ünnepli Egyházunk a legteljesebben a megváltást. A nagycsütörtök, nagypéntek, nagyszombat szertartásain Jézus szenvedésére és halálára emlékezünk.

Nagycsütörtök délelőtt, a püspöki székesegyházban a püspök együtt misézik az egész egyházmegyét képviselő papokkal, akik megújítják a ***papi ígéreteiket***. Ezután következik a ***szent olajok megáldása*** ekkor megáldja a főpásztor a krizmát, a betegek olaját és a keresztelendők olaját.

A püspöki székesegyházban és egyes templomokban nagycsütörtökön a ***lábmosás szertartását*** is elvégzik. Ez az Úr példáját tárja elénk, ezzel figyelmeztet, hogy mi is szolgáljuk embertársainkat. Nagycsütörtök este az utolsó vacsorára emlékezünk. Ekkor az Úr Jézus ünnepélyesen felajánlotta értünk életét, és megalapította az Oltáriszentséget. Természetes dolog, hogy az utolsó vacsora emlékmiséjén, aki csak tud, áldozáshoz járul. Az Oltáriszentség alapításához szorosan kapcsolódik a krisztusi papság (egyházi rend) alapítása is. Az esti szentmise után végzett ***oltárfosztás*** már Krisztus elfogatására emlékeztet, valamint arra is, hogy tanítványai mind elhagyták Őt. Ilyenkor az Oltáriszentséget egy külön kialakított helyen őrizzük. Minden ünnepélyesség nélkül szentségimádást tartunk, hiszen az Úr Jézus ezen az estén kérte tanítványait, hogy virrasszanak és imádkozzanak vele együtt. Nagycsütörtöktől Nagyszombatig ***elhallgatnak a harangok***, csupán a kelepelőt használjuk, hiszen az orgona, a harangok, a csengő hangja az öröm kifejezésének jele. A középkorban a harangok hallgatását az apostolok futásával magyarázták. Ők, akik az Evangélium megbízott hirdetői, elnémulnak.

Nagypénteken nincs szentmise. Ezen a napon emlékezünk arra, hogy Isten Báránya elvette a világ bűneit. Az Egyház Jézus Krisztus keresztáldozatát állítja hívei elé. Az igeliturgiában Izajás próféta jövendölését olvassuk az Úr szenvedő szolgájáról, majd meghallgatjuk a **passiót** Szent János evangéliumából. A hívek könyörgését ezen a napon a szokottnál ünnepélyesebben végezzük, benne az egész Egyház, a világ és minden ember szükségletét tárjuk Mennyei Atyánk elé, és kérjük, hogy mindenki fogadja be a megváltás kegyelmét. A ***keresztkódolat*** a szertartás kiemelkedő része. A nagypénteki liturgiában a hívek elimádkozzák a Miatyánkot, majd szentáldozáshoz járulnak.

« Simon András grafikája

Nagyszombatnak nincs külön liturgiája. Üdvözítőnk, Jézus Krisztus a sírjában pihen. A hívek felkeresik a szentsírt, és ott imádkoznak, szentségimádáson vesznek részt. Húsvét vigíliájának szertartása (virrasztó szertartás) a sötétség beálltával kezdődik egy szép fényünnepséggel: a ***tűzszentelés***sel. A tűzszentelést követően a hívek a megszentelt húsvéti gyertyáról meggyújtják gyertyáikat, majd ünnepélyesen bevonulnak a templomba, miközben a pap háromszor énekeli: Krisztus világossága! A templomban egyre nagyobb lesz a fény: Krisztus feltámadása bevilágítja ezt az éjszakát, világossága kiárad az egész világra. Erről szól a ***húsvéti örömének*** is. Az igeliturgiában Istenünk nagy tetteiről olvasunk, melyekkel a választott népét segítette, és az új szövetséget előkészítette. Különösen fontos a Vörös tengeren való átkelésről szóló olvasmány, amely a keresztségre utal. A Dicsőség a magasságban Istennek ünnepélyes éneklésekor megszólalnak a harangok, az orgona és a csengők. Alleluja énekléssel szintén Istent dicsőítjük. A ***keresztség szertartása*** a prédikáció után kezdődik. Régebben az Egyház mindig húsvét vigíliáján keresztelt, hiszen a Feltámadott új élete kezdődik meg a megkeresztelt-ben. Ahol nincs keresztelés, a jelenlevők ott is megújítják keresztségi fogadalmukat. A hívek könyörgése után a szokásos módon folytatódik az áldozati liturgia. Áldozáskor a feltámadt Üdvözítővel találkozunk. Régi magyar szokás szerint a szentmise után ***feltámadási körmenetet*** tartunk, amely az idén elmarad a járvány miatt. Az Oltáriszentségben velünk levő föltámadt Krisztussal, a húsvéti gyertyával és a Föltámadt szobrával kimegyünk a világba, hogy mindenkihez eljuttassuk a húsvét örömét: Föltámadt Krisztus e napon, Alleluja! Hála légyen az Istennek

Az ünnepi öröm **Húsvétvasárnap** teljesedik ki. Ezen a napon, a szentmisében ujjongó örömmel ajánljuk fel Krisztusnak, a mi húsvéti Bárányunknak áldozatát. Megerősödik bennünk a remény, hogy Krisztussal mi is részesülhetünk a feltámadás dicsőségében.

Forrás: Hodor Erika Hajnal, Liturgika, Kolozsvár, 2005

« KOVÁCS ISTVÁN-LÁSZLÓ segédlelkész

Tavaszi munkálatok a mezőgazdaságban

A naptár szerint már tavaszodik, de az „előkép” egyelőre egészen mást mutat. Ettől függetlenül már csak hetek kérdése és előtérbe kerül a földek előkészítése a vetésre, veteményezésre, ültetésre. Az őszi szántás (szántásmélység 25-30 cm) elvégzése lényeges, mert ugyanis a tavaszi szántás az őszihez képest 30-40%-os terméscsökkenést is eredményezhet.

A magyarázat, hogy az őszi szántás elvégzése után a téli fagy segít a termőréteg felaprózásában, illetve nem utolsó sorban a talaj víztartalmát is gazdagítja, mivel a csapadék nem fut el a föld felszínén, hanem könnyebben bejut a talajba.

A magágy előkészítése nyitja meg a tavaszi munkák sorát, melyet 6-8 cm mélységben végzünk. A szántott föld előkészítését főleg kultivátorral, forgóboronával vagy föld őrlővel ajánlott végezni. A tárcsával való művelet folytán mély lesz a talajlazítás, ez által galasabb földet hozunk a talajfelszínre és a termőtalajunkat vízveszteségre késztetjük.

A talaj szerkezeti minőségét a földrögök minél kisebb mérete szabja meg. Lehetőleg egy rámenetellel oldjuk meg a talajművelést, ezáltal mentesítve a termőtalajt a taposástól. A műtrágya használata tilos a biotermények termesztése esetén. A kalászosok esetében a magágy előkészítése után, valamint vetés előtt szórjuk rá a műtrágyát 250-300 kg mennyiségben hektáronként. A komplex műtrágya (N-P-K: 15-15-15) ajánlott a kalászosok esetében. A silókukorica ammóniumnitrát alapú (N) műtrágyát igényel hektáronkénti 300 kg- átlagmennyiségben.

Az új technológiáknak köszönhetően a vetést a modernebb gépezettel ellátott gazdaságok tárcsás vetőgéppel végzik. A kalászosok esetében a sortávolság 12,5 cm.

A vetés mélysége homokosabb talajban 4-6 cm, míg agyagosabb talaj esetében elég a 2-4 cm-es mélység.

A tavaszi búzát, lucernát, bükkönyt, zabot vetjük a legkorábban amikor már a talajunk hőmérséklete eléri a plusz 1-3 ^{0}C-t. A tavaszi árpa érzékenyebb a hidegre, ezért ajánlatos megóvni a talajmenti fagyoktól.

A vetésre szánt optimális magmennyiség gabonafélékként különböző. Árpa és búza esetében 200-300 kg/hektárral kell számolni. Zab esetében 180-200 kg hektáronkénti vetőmag mennyiség javasolt. A vetőmag talajba kerülése előtt javasolt a tisztítás a léha és burján magok eltávolítása, illetve a magok csávázása, amely a betegségek, illetve a rovarok, rágcsálók elleni védekezést segíti. Lucerna esetében a kijutatott vetési magmennyiség 22-25 kg/ha között optimális.

Vidékünkön egyre többen termesztenek silókukoricát. A silókukoricát csak május 10 után javasolt elvetni, mert ez a kultúra minimum +10 °C-os talajhőmérsékletet igényel. Sorközök közti távolság 75 cm és a magmennyiség 70.000-80.000 szem hektáronként. Tőtávolság 16-20 cm között változtatható.

A vetést minden esetben ajánlatos hengerléssel lezárni, ugyanis ezáltal tömörítjük a talajt és ennek következtében a mag hamarabb kontaktusba kerül a földdel, így segítjük a gyorsabb csírázást, illetve a talajnedvesség megőrzésének futamidejét is növeljük.

A vetésforgó fontos szerepet tölt be a terméshozam szempontjából, illetve a betegségek elkerülésében.

A monokultúra elkerülése nagyon fontos, terményhozam javító. Lehetőleg 3-4 éven belül ne ismételjük meg ugyanannak a kultúrának a vetését.

Őszi búza után tavaszi árpát, tavaszi árpa után pedig zabosbükkönyt vagy herét ajánlott termeszteni. Egy másik optimális sorrend a burgonya után, őszi búza, utána silókukorica majd ezt követően árpa is lehetséges. Ha tavaszi búzát vettünk előző évben, akkor utána pillangós növény is jöhet, mely után újból kalászosokat lehet termeszteni. Egy másik vetésforgóban a lucerna után burgonyát vagy a tavaszi búzát is tehetünk.

Zárásként néhány szót ejtsünk a burgonyatermesztésről is. Ha tudjuk, hogy abba a földbe tavasszal burgonyát ültetünk, akkor az őszi szántás előtt 30-40 tonna ért természetes trágyát szórjunk rá a földre. Ha műtrágyával szeretnénk elősegíteni a burgonya termesztését, akkor ültetés előtt közvetlen vagy ültetéssel párhuzamosan kell kijuttatni.

Az ideális sortávolság 75 cm, illetve ajánlott a gumók közti távolság 21-30 cm váltakozása. A burgonyaültetésnél 2500-3000 kg hektáronkénti vetőmag mennyiséggel kell számolni.

«FERENCZ-CSIBI LÓRÁND és PORTIK-BAKAI ÁDÁM

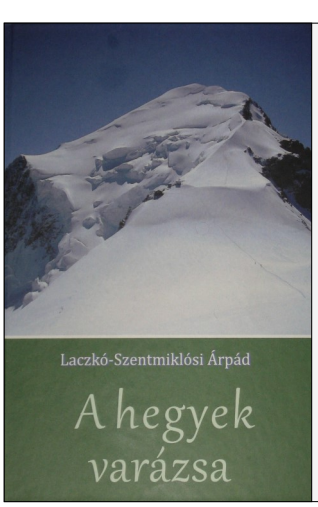

A hegyek varázsa

Március hónap elején került sor Laczkó-Szentmiklósi Árpád, legújabb könyvének bemutatójára, amely „A hegyek varázsa” címet kapta. A vetítéssel egybekötött könyvbemutatón a hallgatóság elé tárult a hegyek valódi varázsa. „Az érintetlen természetet járva, akár *egyedül is, a földi halandó rájön arra, hogy a Teremtőnél szebb dolgokat senki sem tud létrehozni.”* – írja a szerző könyvének előszavában.

A könyvben kronologikusan tagolt fejezetekben ismerkedhet meg az olvasó, a szerző által bejárt hazai és külföldi túraútvonalakkal 2013-tól kezdődően. A túraleírások hasznos információkkal, domborzati térképekkel, valamint fényképekkel vannak illusztrálva.

Elismeréssel vagyunk! Kívánunk erőt, egészséget és kitartást a további túraútvonalak bejárásához!

«NAGY-MENYHÁRT SZIDÓNIA

1848. március 15-re emlékeztünk

A világjárvány miatt, bár visszafogottabban, de a Kárpát-medencei magyarság mindenhol megemlékezett az 1848-49-es magyar szabadságharc és forradalom kitörésének napjáról. Az esemény kapcsán a teljesség igénye nélkül ismertetném a szabadságharc néhány gyergyói kiváló személyiségét.

A gyergyószentmiklósi földvári származású Földváry család tagjai mindig katonák voltak. Földváry Pál az osztrák hadseregben harcolt a törökök, majd Napoleon ellen. Gyergyószentmiklóson határőrszázados volt. Harmadik feleségétől, Klunovics Katalintól három fia született: Károly, Sándor, Lajos.

Földváry Károly (1809-1883) gyergyószentmiklósi, honvédezredes. Résztvett Görgey Arthúrnak a tápióbicskei csatájában, amely roszszul kezdődött, de végre győzelemre fordulását éppen Földváry személyes vitézségének tartják. Ekkor alezredesi rangot kapott. Ott volt az isaszegi, szolnoki és váci csatákban. Ez utóbbinál öt perc alatt két lovat lőttek ki alóla. A fegyvert Világosnál (Arad megye) tette le. Halálra ítélték, de végül 18 év börtönt kapott. Ma nevét viseli a gyergyószentmiklósi "Földváry Károly" XI. Határőr Huszárezred Hagyományápoló Egyesület.

Földváry Sándor (1809-1868) gyergyószentmiklósi, honvédezredes. Az előbbinek, Károlynak ikertestvére. 1848-ban a 10. zászlóaljban százados. Vitézül harcolt Délvidéken a Szenttamási sáncoknál, a szerbek fő védelmi pontja bevételénél. Perczel Mór seregében, Bácsban és Torontálban, de főleg a koszpodinai csatában tüntette ki magát. Ekkor lett ezredes. 15 év fogságra ítélték.

Földváry Lajos honvédezredes. 1811-ben született Gyergyószentmiklóson. Károly és Sándor testvére. A fővárosi nemzetőrség megszervezésében mint őrnagy vett részt. Később Eszék (Ossijek-Horvátország) várának parancsnoka, mint ezredes.

Lázár György (1807-1861) szárhegyi, honvédtábornok. A feldunai hadtest tartalékhadosztályának parancsnoka. 1848 decemberében lemondott rangjáról és kilépett a magyar honvédseregből. Ennek ellenére a haditörvényszék kötél általi halálra ítélte, melyet 10 év börtönre változtatta. 1850-ben szabadult.

Lázár Albert (1813-1885) szárhegyi, őrnagy. Bem tábornok parancsőrtisztje. 1849. január 17-én megmentette a tábornok életét a gáflalvi csatában (Maros megye). Később Medgyes térparancsnoka. Állítólag látta elesni Petőfit a fehéregyházi csatában.

Lázár Dénes (1816-1881) szárhegyi, honvédalezredes. Részt vett a nemzetőrség szervezésében. Az agyagfalvi székely nemzetgyűlés (1848. okt. 16.) Marosszék dandárparancsnokává választotta.

Puskás Ferenc (1813-1883) ditrói, őrnagy. Százados a 33-es zászlóaljban. 1849 márciusától őrnagy és a szabadkai (Subotica-Szerbia) újonctelep parancsnoka.

Magyari Ferenc (1799-1883) gyergyószentmiklósi, őrnagy. 1848 nyarától a délvidéki harcokban vett részt. 1849 májusától a 3. székely határvéd-zászlóalj parancsnoka. A nagyszebeni bíróság két év börtönre ítélte.

Lezsák Lajos (1805-1866) gyergyószentmiklósi, őrnagy. A 2. székely határvéd-zászlóalj parancsnoka. A zsibói fegyverletételig (1849. aug. 24.) harcolt. Tíz évi várfogságra ítélték.

Fodor István (1797-1869) gyergyószentmiklósi, őrnagy. A szabadságharc végéig a csíkszeredai rögtönítélő törvényszék elnöke. A szebeni hadbíróság halálra, utólag 12 év börtönre ítélte.

Bernád Antal (1781-?) gyergyóremetei, őrnagy. A Napoleoni háborúkban is részt vett. Az 1848-as agyagfalvi székely gyűlésen Gyergyó nemzetőr őrnaggyává választják. 1849-ben Gyergyószentmikós térparancsnoka. A szebeni bíróság először halálra, majd két év várfogságra ítélte.

Portik Ferenc (1803-1874) gyergyóremetei, főhadnagy. A hunyad megyei Vajszlova és Marga melletti csatában,1849. áprilisában 50 huszárjával végrehajtott bravúros hősi tettét Petőfi személyesen látta, és április 17-én táviratában megírta a Debreceni Közlönynek. Hatása alatt írta "A székelyek" című versét. Sírhantja a temetőnkben a hátsó kripta mellett ma is látható. Kősíremléke az 1990-es évek elején eltűnt, de szövegét előtte sikerült lemásolni: "Portik Ferenc 1848-49-es Kossuth huszárfőhadnagy 1803-1874". A szabadságharc után az osztrák hatóság elől Csutakfalva felső részére költözött. A lakosság ma is a helyet Kossuth-térnek nevezi.

Meg kell említenem azokat a gyergyói, vagy akkor Gyergyóban szolgáló papokat is, akik a szabadságharcban való részvételük miatt börtönbüntetést szenvedtek.

Andrási Antal (1809-1849) gyergyóalfalvi plébános és esperesi kerületi jegyző. A forradalomban való részvétele miatt elfogták, Csíkszeredába kísérték, a kínzásokba belehalt.

Antalfy Ferenc (1796-1862) Gyergyóremetén született. Az udvarhelyi kerület főesperese. Azzal vádolták, hogy a hatósági közleményeket nem közölte ki a papságnak, de elégséges bizonyítékok hiányában felmentették.

Bardócz János (1821-?) gyergyószentmiklósi plébános. Tábori lelkész is volt. Forradalmi beállítottságú szónoklatai miatt perbe fogták, de sikerült Moldvába menekülnie.

Fodor Antal (1807-?) gyergyószentmiklósi plébános. Csíkszentdomokoson és Atyhában is szolgált. Forradalmi múltjáért 1849-1855 között Olmützben és Jozefstadtban raboskodott.

Györfi János (1801-1893). Plébános volt Tekerőpatakon és Remetén. Ő volt az első, akit Dorschner császári ezredes Gyergyóban letartóztatott.

Lakatos Ferenc (1822-1858). Gyergyóremetei születésű gyergyószentmiklósi plébános. A szabadságharc alatt tanusított magatartásáért négy évet ült a komáromi börtönben.

Lakatos Lőrinc, gyergyószentmiklósi káplán forradalmai múltja miatt előbb halálra, majd várfogságra ítélték.

A hosszú börtönévekre ítéltek legkésőbb 1858-ig amnesztiában részesültek.

Bár nem tartoztak a szabadságharcunk nagy személyiségei közé, de mint szűkebb hazánk, Gyergyó hőseit ismernünk kell és kegyelettel megemlékeznünk róluk.

«LACZKÓ-SZENTMIKLÓSI ENDRE

A Remetei Lovasklubnál nem csak a múltat elemzik, hanem a jövőt is építik.

A Remetei Lovasklubnál a téli időszakban is zajlott az élet. A világjárvány által okozott nehézségek ellenére, ha gyengébb ütemben is, de folytak az edzések és több versenyen is részt vehettek a lovarda tanítványai.
Petréd Károly elmondása szerint közel 120 gyereket tanítanak összesen, amelyből 12 gyergyóremetei. 18 leigazolt versenyzőjük van és ebből 5 helyi. Korcsoport szerint a 9-től a 18 évesig minden korosztály képviselve van.

A Remetei Lovasklub lovasai a nehézségek ellenére több díjugrató versenyen is részt vettek. A közelmúltban értek véget, a téli országos versenyek. A versenyzők több kategóriában mérhetik össze tudásukat, lovaik tehetségét.

« munka ...

Az F szint (kategória) 90-95 cm magas pálya. Ide tartoznak a gyerek kategória, kezdő lovak kategória, kezdő sportoló kategória és amatőr 1 kategória.
E kategória az amatőr 2-ős versenyzőket és az 5 éves lovakat jelenti.
D kategória, a gyerek 2. kategóriát és a 6 éves lovakat foglalja magába.
C kategória, a 120 -125 cm, junior kategória.
B kategória a legmagasabb a téli fedett pályán 130-135 cm.

A kategória, csak a nemzetközi versenyeken van, magasság szintje 140-150 cm. Romániában nagyon ritka ez a magasság és országos szinten kb. 5 versenyző tudja megcsinálni az 150 cm-es pályát.

A döntő eredményei ország szinten F szint 90 cm: 2. helyezést ért el a gyergyóremetei Petréd Gáspár, Shila nevű lovával.
E szint 100 cm: 4. helyezés a gyergyóremetei Balázs Sándornak, Centon névre hallgató lovával.
D szint 110 cm: I. hely Biró Eszter, Speró nevű lovával (Csikszentlélek)
Bíró Eszter és Speró nevű lova két első hely a 6 éves lovak kategóriában, D szint 115 cm.
Az elmúlt hétvégi eredmények között a legjobbak:
Petréd Gáspár és Shila - gyerek kategória egy 1. és egy 4. hely
Miklósy Anikó és Cosmopolitán (Csikszentmárton) 4. hely a junior kategóriában.
C szint, 125 cm.

Jövő héten már el is kezdődnek a nyári versenyek, amelyeken részt szeretnének venni.

A téli versenyek Brassóba voltak, de a nyári versenyek többek között Marosvásárhelyen, Kolozsváron, Szebenben, Karácsonykőn, valamint Temesváron fognak zajlani.

« gyarapodás.

Egy speciális lószállító teherautóval gazdagodott a Remetei Lovasklub, melyet saját költségén vásárolt. A teherautó 8 ló szálitására alkalmas és még egy pótkocsi is hozzákapcsolható, így a Mercedes Atego, összesen 10 lovat tud szállítani.

Kíváncsian várjuk az újabb híreket a szép sikerekről és a Remetei Lovasklubnak csak gratulálni tudunk.

Bakai

« elismerés ...

Gyergyóremetei „márciusi ifjak”

Az idei március 15-i ünnepség egy kicsit másabb volt, mint a megszokott. Most nem arra gondolok, hogy a vírus okozta világjárvány mennyire lesarkította az ünnepnap megülését, hanem más tényezők kerültek a felszínre, amelyek zömében jó irányba sodorták a rendezvénysorozatot.

« figura

A „Sirülő” Néptánccsoport három csoportjának közreműködésével állt össze a kultúrműsor nagy része, amelyet több hetes próbasorozat előzött meg. Rigmányi Lajos tanár úr volt a megálmodója és betanítója, de az ünnep közeledtével folyamatosan változtatni kellett a sorrenden, a megoldásokon.

Amikor már azt hittük, hogy szombaton, március 13-án megtartjuk a főpróbát és azzal jön a szabadtéri fellépés, akkor vasárnap reggel megtudtuk, hogy az igazi főpróba az ünnepnap délelőttjén lesz, mivel be kellett vigyük a műsort a művelődési házba.

A helyszín változásával mindent átkellett alakítani és már attól féltünk, hogy ez a minőség rovására fog menni. A meghirdetett lovastoborzó is lefújásra kényszerült az esős idő miatt, amit aztán már majdnem meg is bántunk, mert szelídebb időjárási viszonyokra váltottak az égiek.
Igaz, végül a lovas vonulás sem törlődött egészen, mert a gyergyói hagyományőrző húszárok és néhány merészebb helyi lovas, illetve egy hintós magánkezdeményezésként bevállalták a vonulást a bizonytalan időjárás ellenére.

A szentmisét követően a résztvevők átvonultak a hősök emlékművéhez, ahol ünnepi beszédet mondott Dr. Sáska Zoltán Attila, Magyarország Bukaresti Nagykövetségének diplomatája, Tánczos Barna szenátor, környezetvédelmi miniszter, valamint községünk polgármestere Laczkó-Albert Elemér.

A koszorúzások után, az egyházi kórus és a helyi felnőtt fúvószenekar közreműködésével, a himnuszokkal zárult a szabadtéri rendezvény. A nap zárásaként az ünneplő tömeg levonult a művelődési házba, ahol egy rövid, de annál tartalmasabb műsornak lehettek szemtanúi a jelenlévők.

A műsorban fellépők zöme, más évekhez képest ezúttal ifjakból állt és talán ezt jó lenne átvinni a következő évekre is.

« „Bárcsak értenénk a múlt intő szavát…”

A gyergyói hagyományőrző huszárok jelenléte csak emelte az ünnep rangját. A műsorzáró dal énekese pedig, az a György Lívia volt, akinek énekhangja a meghatottságig megérintette szívünket. A néptáncosok

« helytállás

ezzel egyidőben a háttérben kalotaszegi táncokat jártak.

Összegzésként megállapíthatjuk, hogy egy szép ünnepnapot zárhattunk, de az a személyes véleményem, hogy falustársaink közül sajnos egyre kevesebben jönnek el és vesznek részt ezen az ünnepen, holott ez fontosabb kellene legyen mindenki számára, mint a zászlólengetés.

Nem a külső látszat a döntő, hanem az, amit belül érzünk. Az érzelmeinket pedig ilyenkor tettel is tanusíthatjuk. Legalább ilyenkor éljünk a lehetőséggel!

« Kiállás: „rabok legyünk vagy szabadok?”

„... a gyermek személyiségének minél mélyebb és sokoldalúbb megismerése..."

Interjúalanyunk Borsos Ibolya, a délutáni oktatásban résztvevő gyermekek tanítónője 2020. októberétől.

Ki vagy te?
Borsos Ibolya vagyok, közel fél éve az „Együtt a Jövőnkért" Egyesület alkalmazásában dolgozom, mint pedagógus, a délutáni iskola csoportjával.
Kérlek, mesélj eddigi szakmai tapasztalataidról?
Húsz éve dolgozom pedagógusként. Visszatekintve, a gyergyószentmiklósi Vaskertes általános iskolában kezdtem a pályafutásomat, a roma és a magyar osztályokban tanítottam, címzetes tanítóként. Szülőfalumban, Gyergyócsomfalván is volt szerencsém tanítani, majd az életünk nagy fordulatot vett. Kiköltöztünk Norvégiába. Ott óvodákban, iskolában dolgoztam a kolozsvári Babeș – Bolyai tudományegyetemen megszerzett diplomámmal, melyet Norvégiában elismertek. Így óvodától 10. osztályig vállalhattam a végzetségemnek megfelelően munkát. Sokat tanultam a norvégoktól és a más kultúrájú emberektől, nagyon hálás vagyok mindezért. Amióta hazaköltöztünk dolgoztam fejlesztő pedagógusként, majd a Szent Ferenc Alapítványnál, Gyergyószárhegyen.
Mi a célja a tevékenységednek?
Szeretném, ha azok a gyerekek, akiknek különböző okokból nincs, akivel iskola után tanuljanak, kapjanak esélyt a délutáni iskolában. Itt nem csak a házi feladatok elvégzése a cél. Emellett egyre több mindenre tudunk hangsúlyt fektetni.

« „ég és föld között"

Milyen pedagógiai elvek mentén segíted a gyerekek fejlődését?
A legfontosabb elvek egyikének tartom a gyermek személyiségének minél mélyebb és sokoldalúbb megismerését. Felfedezni a benne rejlő értékeket, ezeket gondozni, megadni minden lehetőséget a kibontakoztatásukhoz.
Az oktatás mellett milyen készségek és képességek fejlesztését tartod fontosnak?
A szűkebb és tágabb világ önálló megismerését a maga változatosságában. A saját érzéseit, gondolatait tudja megismerni, elfogadni. A művészetek fontossága, a gyerekek képzelőerejének használata során a saját útjukat megtalálni, a szociális érzékenység és felelősségtudat, a világra nyitottá válni, így egységet alkotni a környezetével mind- mind része a délutáni csoport iskolai és vakációs fejlesztő tevékenységeinek. Pl. Számolási készség mozgással- ritmussal, szociális és érzelmi kompetenciák fejlesztése művészeti nevelés kereteiben.

« Társsal

Hogyan telik egy átlagos délutánotok a csoportban?
A csoportban jelenleg 0.-5.osztályosok járnak. Én órarend szerint várom a gyerekeket. A 0.-osokkal az iskola előtt találkozunk, együtt megyünk ebédelni a Közösségi Házba. Itt legtöbbször megvárjuk a többi gyereket is. Együtt megyünk a délutánba, ahogy a gyerekek is nevezik. Innentől indul az élet.
A kisebbekkel oldjuk meg a feladatokat először, differenciáltan a nagyobb diákok már önállóbban végzik a dolgukat.

(folytatás a 9. oldalon)

« A délutáni oktatásban résztvevő gyermekek csoportjának egy része.

(folytatás a 8. oldalról)

Egyre több időt töltünk a szabadban. A csendes olvasás, kézimunka, mondat alkotás magyar, román, sokszor angol nyelven, fejszámolás, feladatlapok, ritmusos mozgások, népzene, naponta helyet kapnak a tevékenységeinkben. A

vicces, jókedvű vagy szomorkás történetek spontán mesélése is napi szinten jelen van a csoport életében. Fontosak az eseményekre, ünnepekre való ráhangolódások. Megtartjuk a születésnapokat, most készülünk a húsvéti ünnepekre.

Milyen jövőbeni elképzeléseid vannak a délutáni oktatással kapcsolatosan?

A délutáni oktatás a közösségi élet aktív részét képezi. Szeretném, ha minél többen megismernék a programunkat. Ezáltal tudnánk a község gyerekeinek segítséget nyújtani nemcsak a házi feladatok elvégzésében, hanem a szabadidős programok eltöltésére is.

Szeretnénk pályázni erdei iskolák, tábo-

rok részvételére, újpedagógiai eszközökre. Egy kisebb veteményes- gyümölcsöskertet is szeretnénk, ahol több fajta zöldséget, gyümölcsöt termeszthetünk. Mindez az önkormányzat anyagi támogatásával történik. Keressük az iskolával való együttműködés kivitelezését.

Munkádhoz kitartást, egészséget és jó kedvet kívánok! Köszönöm a beszélgetés!

« Az interjút NAGY-MENYHÁRT SZIDÓNIA készítette

In memoriam Szász Mária

- A temetés alkalmával mondott búcsú beszéde Maştaleriu Erzsébet igazgató asszonynak-

Ismét itt állunk egy koporsó előtt, és búcsúzunk. Búcsúzunk a tisztelt és szeretett Szász Mária tanító nénitől, egy messze szállt élettől, aki számára nincs többé harc, nincs többé szenvedély, nincsen többé szenvedés.

Búcsúzunk és emlékezünk. Nehéz és megpróbáltatásokkal teli élet végére tesz pontot gyászunk és emlékezésünk.

Szász Mária, született Sándor Mária 1937. aug 31.-én látta meg a napvilágot Zetelakán, abban a székely családban, ahol öt leánygyermeket neveltek tisztességre. Iskoláit szülőfalujában és a székelyudvarhelyi Tanítóképzőben végezte.

1956-ban jött Remetére tanítani, és nyugdíjazásáig 1990. júniusáig dolgozott. Évtizedeken keresztül közel 10 generációnak tanított írást, olvasást, matematikát, éneket, táncot, műsorokat. Megsimogatott sok kisgyermek fejet, megfogott nagyon sok kezet, hogy szépírásra és helyesírásra egyengesse. Szakmai tudással, lelkes egyéniséggel, lelkiismeretességgel rendelkezett, ambíciós pedagógus volt, II. fokozati vizsgával. Szerette szakmáját és eredményesen művelte, szívesen osztotta meg tapasztalatait a fiatalabb generációkkal. Mi elismeréssel néztük dinamizmusát, igényes, szigorú viszonyulását környezetéhez, a gyermekekhez, és csodáltuk, ahogyan megtalálta a középutat az eredményességre törekvés következetessége, szigorúsága és a biztatás, a jó hangulat teremtése között. Szeretett szervezni, felelősséget vállalni, tanított bábozást, olvasókört vezetett, fiatalok színjátszó csoportját vezette, szerepelt a tantestület színjátszó csoportjában, énekelt az egyházi kórusban.

Míg engedte az egészsége a Tájházat is szívesen mutatta be az érdeklődőknek, vagy átadta a kulcsot a bekérezkedőknek. Ezek mellett felnevelt férjével három gyermeket, örülhetett unokáinak, míg a betegség le nem győzte. Szász Mária tanító néninek is végrendelete lehetne Reményik Sándor Végrendelet c. verse:

„Fáradtságom adom az esti árnyak,
Színeimet vissza a szivárványnak.
Megnyugvásom a tiszta, csöndes égnek,
Mosolygásom az őszi verőfénynek.
(...) A holtom után ne keressetek,
Leszek sehol- és mindenütt leszek.”

Tisztelt Gyászoló Család!

Emlékezve veszünk búcsút Szász Mária tanító nénitől, megköszönve a Mindenhatónak, hogy adta őt a családjának, tanítványainak, kollégáinak, és hogy mi tisztelői, munkatársai, a remeteiek ismerhettük őt. Nyugodjon békességben!

Nem vágyott idényzáró

Egy csapat életében vannak olyan napok, amikor minden összejön. Van, amikor egyes játékosoknak nem megy a játék, de van olyan is, amikor senkinek sem jön össze semmi és az egész csapat egy pofonba fut bele.

Sajnos ez utóbbit élte át Gyergyóremete teremlabdarúgó csapata a március 19-21 között megrendezett döntő négyes tornán, a Fehér megyei Szászsebesen. A tét nem volt kicsi, hisz akár a legfelsőbb osztályba való feljutást is jelenthetett volna számunkra.

Az ellenfelek sem voltak elhanyagolhatóak, mert a Gyergyóremetei SK csapatán kívül a nyugati csoport győztese a Temesvári CFR 1933, a keleti csoport győztese a Vráncsa megyei Ciorasti SC, illetve a három csoport legjobb másodikja a Dolj megyei Isalnita nyert jogot a részvételre.

Februári sportrovatunkban az írtam, hogy „a márciusi megmérettetés főesélyese kimagaslóan a Temesvári CFR. A csoport második helyezettje címre viszont a másik három csapat egyformán esélyes."

Ennek a kijelentésnek az első része teljesen igaznak bizonyult és a Temesvári CFR mindenkit símán legyőzött és helyszínen lévők szerint, a Bega partiak egy kis erősítéssel, a legfelsőbb osztályban is ott lesznek a legjobb négy között.

Ami a kijelentés második részét illeti, sajnos számunkra nem volt érvényes ugyanis mindhárom mérkőzésünket elveszítettük és a csoportot az utolsó helyen zártuk. Március 19-én, pénteken a Dolj megyei Isalnita volt az ellenfél. Már a mérkőzés elején döcögött a csapatjáték és egyéni megvillanásokban bíztunk, sajnos kevés sikerrel.

Az első félidőben több lövést is bevállaltak a Kereszthegy játékosai, de ezek zömében pontatlanok voltak vagy elakadtak az ellenfél védőin. A félidő végén csak 2-1-re vezettek ellenfeleink és joggal reménykedtünk a jobb folytatásban.

Sajnos ezen a mérkőzésen semmi sem működött. A kapusunk hibáit a védők hibája tetőzte és a támadójátékunk is gyenge volt. Egyszóval semmi sem jött össze. A kapott gólok legalább fele elkerülhető lehetett volna, de ez már csak kései sirató. A végeredmény 3-7-es vereség és következett az a Temesvár elleni játék, amely sok jó igérettel nem kecsegtetett.

Március 20-án, szombaton az esélytelenek nyugalmával álltunk ki és sokat nem kellett várni, hogy bebizonyosodjunk, ez a falat nagy lesz nekünk.

Már az első félidő után 5-0 arányban vezettek. Csapatunknak a becsület gólra futotta, ám még négy kapott gól után 9-1-es vereséggel zártuk a mérkőzést. Az, hogy egy több mint 300.000 lakost számláló város csapata ilyen arányban legyőz, nem számítható a csúfos vereségek kategóriájába, mert azért nem lehetünk annyira naívak, hogy a fordítottját vártuk volna.

A csapat játéka ezuttal sem volt dicséretes és kételyekkel és nagy lelki nyomással vártuk a zárónapot, amikor még kiköszörülhető lett volna a csorba. Március 21-én, vasárnap már a Vráncsa megyei Ciorasti-et kellett volna legyőzzük, de már az első félidő sejtette velünk, hogy most is csak a reményekkel maradunk.

A 2-4 - es félidő, reményt is adott, mert ezen a tornán, az első játékrészben még nem rugtunk két gólt senkinek, ezúttal viszont igen. Ám a folytatás ezúttal sem hozott változást és ahogy a percek teltek, úgy vált hitehagyottá csapatunk.

A 9-4-es vereségünk pedig azt jelentette, hogy amíg ellenfelünk kivívta a pótselejtezőre való jogot, addig mi a csoport utolsó helyén zártuk a tornát pont nélkül és 8-25-ös gólaránnyal. Sajnos be kellett lássuk, hogy ez a torna nem rólunk szólt.

A bosszantó csak az az egészben, hogy tudjuk, nem egyszer láttuk, hogy ez a csapat sokkal többre képes, sokkal jobb játéktudással rendelkezik, mint amit ezen a három napon produkált. Mielőtt azonban belemélyednénk a kesergésbe, ne csináljunk úgy, mint a zsidók, akik Virágvasárnap pálmafákkal éltették és királyként üdvözölték Jézust, majd Nagypénteken a keresztre feszítést skandálták.

A sok jó játék és sok szép gól maradjon meg emlékezetünkben, ugyanis az, hogy eljuthatott a csapat oda, ahová nem reméltük, sok munkát, energiát és időáldozatot igényelt. Köszönjük szépen mindenkinek, aki ebben a szezonban anyagilag vagy akár más módon segítette a csapatot. Külön köszönet a fiúknak, a Kereszthegy SK játékosainak, akik ebben a nehéz időszakban is vállalták azt, hogy tudásuk legjavát nyújtva szebbé, híresebbé tegyék Gyergyóremete hírnevét.

S ha a pillanatnyi forma gátat vetett az újabb álmoknak, ne rójuk azt fel nekik.

Reméljük a 2021- 2022-es idényben, legalább annyi örömet szerez csapatunk, mint a lezárult teremfoci idényben és a „hatodik játékos" harsogva zengheti újra, a helyszínen követve a mérkőzéseket, hogy:

Hajrá Remete! Szép volt fiúk.

A torna eredményei:

Metropolitan Iṣalniṭa–Gyergyóremetei Kereszthegy 7–3 (2–1).

Sportul Ciorăṣti–Temesvári CFR 3–7 (2–7)

Temesvár–Gyergyóremete 9–1 (5–0)

Ciorăṣti–Iṣalniṭa 4–3 (2–0)

Ciorăṣti–Gyergyóremete 9–4 (4–2)

Temesvár–Iṣalniṭa 8–3 (3–0)

Bakai

Apa és Fia kiállításmegnyitó

Férfiak Évében (2021), Gyümölcsoltó Boldogasszony napján, március 25-én nyitottuk meg az „Apa és Fia” foto tárlatot a Községháza tanácstermében. A remetei származású Mincsor Szabolcsnak és fiának, Tamásnak a fotógaléria ékesíti - színesíti tanácstermünket.

A szépszámú érdeklődőknek az esemény aktualitását ajánlotta figyelmébe a megnyitón Laczkó-Albert Elemér polgármester úr és köszöntötte az alkotói párost az egybegyűltek nevében is. „Fénykép kiállítás” és „Fotó kiállítás” kifejezések is jól szemléltetik azt a technikai fejlődést, amely végbement ezen a művészeti ágon is. Most drónfelvételek és különböző szoftveres utómunkák által látják és láttatják a megörökített pillanatot fotósaink.

Mincsor Szabolcs emlékezett, hogy fiával egykorú volt, amikor első fényképezőgépét ajándékba kapta édesapjától. Kezdetben csak a családról készített fényképeket, majd a digitális fényképzőgépek megjelenésével a hobby szenvedéllyé alakult. Számos formáját kipróbálta a fényképkészítésnek, az utóbbi években jószerint csak drónfelvételekkel foglalkozott. Édesapja példáját követve fényképezőgépet vásárolt fiának, Tamásnak, és tehetségében egyengeti útját. Kiállításuk anyaga közös fotóikból állt össze.

« Mincsor Szabolcs: A Gyilkos-tó halála

« Mincsor Tamás: Ködtenger

Képeiken egy-egy olyan vizuális pillanat/részlet látható a minket körülölelő mikro és makro világból, ami természetes helyzetünkben szabad szemmel nem láthatóak. Ilyen például a kanyargó Maros 35 hektáros területe, ami 250 fényképből van összerakva, vagy a megközelítőleg 1300 fényév távolságra lévő Orion- és Lófej -köd. Lokalitás és Univerzum szemet és képzeletet gyönyörködtetve ragadják magukkal a nézelődőt.

Ezúton is gratulálunk a fotósoknak, jó egészséget és alkotó kedvet kívánva! A kiállítás várja a látogatókat…

« NAGY-MENYHÁRT SZIDÓNIA

Könyvajánló

Az aranyműves fia című regény két idősíkon és helyszínen történik. Az egyik a 470-es években a Kaukázusban, a másik pedig napjainkban Budapesten. Egy részletesen kidolgozott történelmi esemény részesei lehetünk, miközben a jelen történéseit követjük.

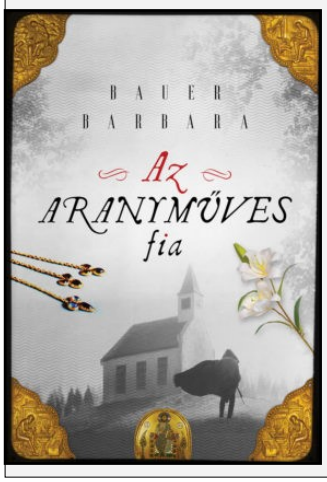

Dalnok Erika, szerkesztő, néhány hónapja veszítette el a férjét, és most a munkájába menekül. Különös, befejezetlen kézirat kiadásán dolgozik. A messzi múltban játszódó, sejtelmes történetnek azonban hiányzik a megoldása. A neves történész, aki a mű szerzője, már nem él. Erika egy kis nyomozás után, találkozik a szerző fiával, Szentesi Zoltán ötvösmesterrel, akitől a befejezést reméli.

A regény központi témája, látszólag a magyar Szent Korona körül forog. Ám valójában az apa és fia közti kötelékek adják az olvasmány fő sodrát. A történetből kibomlik, hogy milyen mély, maradandó nyomot hagyhat az ember életében egy gyermekkori veszteségélmény és az is, hogy milyen nehéz a megbocsátás…

A regény szemléletesen érzékelteti az emberi élet pontszerűségét a történelem végtelenségében. Rámutat az élet körforgásának lényegére: minden mindennel összefügg. Semmi nem múlik el egészen, minden fakad valamiből, minden elindult valahonnan, és mindennek folytatása, következménye van. Érdemes így tekinteni saját életünkre is.

A szerző kommunikációt, PR-t és újságírást tanult. Tizenöt évet volt légikísérő, de dolgozott újságíróként és műsorvezetőként is. Első regénye 2012-ben jelent meg.

„Ott voltak mind. Letűnt életek. Átutazók, felvillanók, volt, aki búcsúzni jött, másnak még dolga volt. Új életet köszöntöttek, utat mutattak, hitet adtak."

« BAKOS EDIT

ANYAKÖNYV

Születés:
Laczkó Márk
Máté Milán Róbert
Deák Bence
Péter Krisztián

Násznép:
Pál Zsombor és Bajkó Erika

Gyász:
Laczkó-Benedek József 1941
Fazakas Ferenc 1949
Portik Vilmos 1961
Szabó Magdolna 195
Laczkó Mária Margit 1947
Bajkó Mihály 1955
Balázs Rozália 1939
Portik Sándor 1939
Szász Mária 1937
Antal Brigita 1934
Portik Juliánna 1938
Balázs Klára 1936
Ivácson Katalin 1954
Bodó Veronika 1937
Portik-Cseres László 1967
Fazakas Erzsébet 1937

« Összeállította LACZKÓ MARGIT-HAJNAL

Képes Vagyok
Gyergyóremete Község havonta megjelenő lapja

Kiadó
Gyergyóremete Önkormányzata és Polgármesteri Hivatala

Szerkesztőségi tagok:
Laczkó-Margit Hajnal
Nagy-Menyhárt Szidónia
Portik-Bakai Ádám

Fotó:
Balázs László
Portik-Bakai Ádám

Nyomda:
F&F INTERNATIONAL Kft.

A szerkesztői jog fenntartva!
A megjelent cikkek tartalmáért az aláíró személy felelős!

Kövessék a facebook/gyergyoremete oldalt.
www.gyergyoremete.ro

ANEKDOTA

Az asszony azt mondja az urának:
- Te András, a szólgálónk, úgy vevém észre, terhes!
- Az az ő dolga! – mondja a gazda.
- De úgy hallottam, tőled!
- Az az én dolgom!
- No hát én akkor itt hagylak téged!
- Az meg a te dolgod!

***

Egy úriember városon megkérdi az atyafitól:
- Ebben a városban születtek-é kitűnő emberek?
- Egy sem, bizonyosan! Itt csak gyermekek születtek –válaszolt az atyafi.

ÁLDOTT, BÉKÉS, ÖRÖMTELI HÚSVÉTOT KÍVÁNUNK MINDEN REMETEI EMBERNEK!

A Polgármesteri Hivatal munkatársai nevében
Laczkó-Albert Elemér
polgármester

TUDJA-E, HOGY?

A XIX. században a tutajozásból bevett jövedelem jelentősen megnőtt a szászrégeni Wermesher tutajozási társulat megalakulásával.

1859-ben több szászrégeni, hat lippai, két maroshévízi, egy gyergyói vállalkozó részvételével alakult részvénytársaság évtizedekig uralta a Maroson való tutajozást. Olyan tőkeerős társulat lett, hogy megbuktatta elődjének és konkurensének, Lázár Mórnak a tutajozási vállalatát, amelyet a bécsi Biederman bankárral alapítottak az 1850-es évek elején.

Ekkor a Maroson való tutajozás végállomása a bánsági Bulcs volt. A tutajos legények itt kapták kézhez szolgálatuk bérét.

« LACZKÓ-SZENTMIKLÓSI ENDRE

DSIDA JENŐ: HUSVÉTVÁRÁS

Husvét, husvét! a kábult emberek
harsogva mennek templomi zászlókkal
tüzes-piros nagyszombat alkonyán.
Templomokból kibug az orgona.
a világ ujjong, kongnak a harangok
és körmenetre siet az anyám.

Szobám sötétedik, nehéz szivem
s azt gondolom: be jó is lenne már,
ha nem gunnyadnék többé pörlekedve,
szivemnek sánta lába meggyógyulna
s tüzes-piros nagyszombat alkonyán
mehetnék egyszer én is körmenetre.

Sok éve egyszer mentem az uccákon.
Szememből lassan könny hullott az utra,
könnycsepp és bánat, hervadás, halál –
Sok esztendős könnyek száraz nyomában
az életrekelt nagyszombati Krisztus
kicsi szobámba vajjon eltalál?

Benyit az ajtón, fénylő lesz az arca,
lelkem fala sugárzón hirdeti,
hogy megbékéltünk, nincsen haragunk.
Künt körmenet lesz, kongnak a harangok,
de mi Krisztussal, a drága Krisztussal
nagyszombat este ketten maradunk.

« De tűz és tűz, én ifjú testvéreim" (Ady Endre)